

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 23.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **5687** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 65, ал.4 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е по жалба на В. М. С., чрез адв. И. В. САК, срещу Заповед № РНД22-РД48-1 от 14.06.2022 г. на Кмета на район „Н.“ при Столична община, с която е наредено изземването на общинско жилище в[жк] част, блок № 140, вх. Г, ет.8, ап. 90, обитавано от жалбоподателката и семейството ѝ.

С жалбата е направено искане на основание чл.166, ал.4 от АПК във връзка с чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/ за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт по силата на закона. Като основание за искането за спиране се излагат доводи за извършени подобрения в имота, както и че децата на жалбоподателката са израснали в жилището и преместването им ще бъде голям психологически стрес.

Ответникът – Кметът на Район “Н.“ СО, чрез процесуалния си представител с изпращане на преписката в съда е депозирал становище за неоснователност на жалбата и искането за спиране на заповедта.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства по делото и обсъди доводите на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт. Жалбата е депозирана в срока по чл.140 ал.1 от АПК.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

Атакуваната Заповед № РНД22-РД48-1 от 14.06.2022 г. на Кмета на район „Н.“ при Столична община” е издадена на основание чл.65, ал.1 от ЗОБС за изземване на общински имот, който се държи без правно основание. Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като обжалването не

спира изпълнението, освен ако съдът разпорежи друго - чл. 65, ал. 4 ЗОС. Доколкото специалният закон ЗОБС не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповедта, приложими са общите такива по чл.16б, ал.4 във връзка с ал.2 от АПК. Следователно жалбоподателят е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на интереса на СО – район „Н.“ при допуснатото по силата на закона изпълнение на акта. Също така в тежест на жалбоподателят е да докаже, че в резултат на незабавното изпълнение на процесната заповед за него ще настъпят значителни или трудно поправими вреди.

С жалбата не са представени конкретни доказателства за обоснована опасност от настъпване на реални вреди от изпълнението, единствено се твърди, че жалбоподателката и майка ѝ живеят в жилището повече от 30 години, в резултат на което в него са правени редица ремонтни дейности и подобрения. С жалбата не са представени конкретни доказателства за обоснована опасност от настъпване на реални вреди от изпълнението. Не се спори, че жилището се обитава от В. С., двете ѝ деца и майка ѝ – С. Б. Н.. Безспорно се установява, че жилището се обитава от жалбоподателката и семейството ѝ, въз основа на право на ползване и настанителна заповед на името на покойния съпруг на майката на жалбоподателката. За да бъде спряно изпълнението на заповедта, следва да се заяви и докаже липсата на предпоставките за това или по-конкретно вида и размера на вредите от изпълнението, за да се прецени дали са значителни или трудно поправими, като основание за спирането му. От страна на жалбоподателката не са наведени конкретни твърдения в тази връзка, нито пък представени доказателства.

Искането не е обосновано с твърдения за факти, които обуславят значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателката. Искането е обосновано с твърдението за 30 годишно обитаване на жилището и ползването му като собствено такова, което само по себе си не поражда основание за право на ползване, съгласно изискванията на ЗОБС. Към жалбата не са представени актуални писмени доказателства за имущественото състояние на жалбоподателката, които да са относими за преценката на съда за имотното и финансовото ѝ състояние към настоящия момент. Не са приложени доказателства, от които да се установи, че В. С. не получава доходи по трудово-правоотношение или от друга дейност, поради което не би могла да наеме жилище под наем. По административната преписка са налични доказателства, че майката на жалбоподателката, като член на домакинството притежава недвижими имоти, с които се е разпоредила в минал период и в които семейството е могло да живее. При наличието на тези данни, трябва да се даде превес на правото на собственика – Столична община, район „Н.“ да управлява имота, съобразно неговото предназначение и да го отдава под наем на лица с признати жилищни нужди.

В заключение съдът счита, че жалбоподателката не представи убедителни доказателства за възможност от настъпването на неблагоприятни за нея последици, които могат да се квалифицират като значителни или трудно поправими вреди. Не се установи за жалбоподателката да съществува опасност от настъпването на вреди, които да засягат или накърняват нейния интерес, който да е със същата или по-висока степен на важност от този на публичния интерес, който законът охранява.

По изложените съображения съдът намира искането за спиране на изпълнението на заповедта за неоснователно и като такова следва да се осатви без уважение.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. М. С. за спиране изпълнението на Заповед № РНД22-РД48-1 от 14.06.2022 г. на Кмета на район „Н.” при Столична община.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.
Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: